Dosarul nr. 2i-267-1/18 (2-19112052-12-2i-11042022-1)

H O T Ă R Â R E

În numele legii

11 octombrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central

în componența completului:

Preşedintele şedinţei, judecător Guțan Vitalie

Grefier Murafa Dinis

examinând în ședință de judecată publică cererea lichidatorului SRL ”Biancomlil” în procedura falimentului simplificat, Cergă Mihail privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****,

A CONSTATAT:

La data de 11.04.2022, lichidatorului SRL ”Biancomlil” în procedura falimentului simplificat, Cergă Mihail s-a adresat cu cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****.

În motivarea cererii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-267/18 din 09 aprilie 2019, a fost dispusă iniţierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea debitorului SRL ”Biancomlil”, cu sediul în mun. Chişinău, bd. Cuza Vodă, 35/2, ap. 27, c/f 1004600006463. În calitate de lichidator a fost desemnat Cergă Mihail.

Susține că, în cadrul administrării întreprinderii, lichidatorul a constatat inexistenţa masei debitoare pentru executarea integrală a creanţelor tuturor creditorilor. Insuficienţa/inexistenţa masei debitoare se datorează unei administrări incorecte a afacerii de către organul de conducere a SRL ”Biancomlil”. Valoarea totală a creanţelor identificate şi validate în cadrul procedurii iniţiate şi care nu este acoperită de masa debitoare este de 242 792,66 lei.

Conform art. 247 alin (1) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 membri ai organelor de conducere ale debitorului, în sensul prezentei legi pot fi: administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), contabilii.

Potrivit art. 248 alin (1) al Legii Insolvabilităţii dispune: dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea adininistra-torului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune că o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Susține că, asociatului ***** îi poate fi imputat de la art. 248 alin. (1) al Legii Insolvabilităţii litera: *a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;*

Iar administratorului statutar ***** îi pot fi imputate de la art. 248 alin. (1) al Legii Insolvabilităţii litera: *h) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.*

Afirmă că, la data de 23.01.2004 ***** şi ***** a înregistrat întreprinderea SRL ”Biancomlil”. În perioada de timp 23.01.2004-24.06.2011, în calitate de administrator a activat *****, la data de 24.06.2011, în calitate de administrator al SRL ”Biancomlil” a fost înregistrată *****.

Susține că, la data de 10.03.2015, ***** a depus în adresa executorului judecătoresc o cerere prin care a solicitat transferarea mijloacelor băneşti în sumă totală de 204 271,41 lei din contul debitorului SRL ”Biancomlil” la contul său personal.

În conformitate cu răspunsul nr. 056-429/2015 din 27.05.2019, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a distribuit suma de 204 271,41 lei după cum urmează: 112 643,45 lei către SRL ”Cons – Parcaj” și 75 339,94 lei către *****.

Menționează că, ***** ilegal a însuşit din contul debitorului SRL ”Biancomlil” suma de 75 339,94 lei în acest sens acesta a folosit bunurile ce aparţineau debitorului în interes personal.

Prin acţiunile comise fondatorul a provocat insolvabilitatea întreprinderii, ori în caz contrar din suma însuşită se putea achita creditorul SRL ”Cons – Parcaj”.

Indică că, în ceea ce priveşte inacţiunile administratorului statutar *****, aceasta nu a intreprins nicio acţiune privind recuperarea banilor din contul fondatorului în contul debitorului SRL ”Biancomlil”, inacţiunile sale au fost continuie până la intentarea procedurii de insolvabilitate, atunci când a fost înlăturată de la gestiune.

Susține că, în cazul de faţă responsabil de prejudicierea creditorilor este atât asociatul *****, cât şi administratorul *****, care urmează să suporte şi să execute creanţele creditorilor în partea neacoperită de masa debitoare.

Solicită admiterea prezentei cererii înaintate de lichidatorul procedurii de faliment simplificat SRL ”Biancomlil” privind atragerea la răspundere subsidiară a asociatului SRL ”Biancomlil” - ***** şi a administratorului SRL ”Biancomlil” - *****, încasarea în mod solidar din contul asociatului SRL ”Biancomlil”, domnului ***** și a administratorului SRL ”Biancomlil”, ***** la contul de acumulare a administratorului autorizat Cergă Mihail a sumei creanţelor SRL ”Biancomlil” în procedură de faliment simplificat, care nu sunt acoperite integral de masa debitoare în mărime totală de 242 792,66 lei pentru distribuirea ulterioară a acesteia către creditori.

La data de 20.03.2023, reprezentantul pârâților ***** și *****, avocatul Adrian Istrati a înaintat referință.

În motivarea referinței menționează că, cu acţiunea lichidatorului Cergă Mihail privind tragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Biancomlil” în mod solidar din contul asociatului ***** şi a administratorului SRL ”Biancomlil”, ***** partea pârâtă nu este de acord, o consideră neîntemeiată şi pasibilă respingerii.

Indică că, la data de 10 februarie 2015, SRL ”Biancomlil” a înaintat spre executare documentul executoriu nr. 2e-54/14 emis de Judecătoria Centru la 28.02.2014, privind încasarea de la SRL ”Cons – Parcaj” în beneficiul SRL ”Biancomlil” datoria în sumă de 203 801,41 lei pentru reparaţia capitală a încăperii şi taxa de stat în sumă de 470 lei, iar în total suma de 204 271,41 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 10.02.2015, nr. 056-429/15, a fost primit spre executare documentul executoriu nr. 2e-54/14 emis de Judecătoria Centru la 28.02.2014.

Prin încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 03 martie 2015, nr. 056-429/15, s-a dispus de a purcede la executare silită a documentului executoriu nr. 2e-54/14 emis de Judecătoria Centru la 28.02.2014.

Mai indică că, la data de 11 martie 2015, documentul executoriu nr. 2e-54/14, emis de către Judecătoria sect. Centru la 28.02.2014, a fost executat integral în modul stabilit de lege, cu încasarea din contul SRL ”Cons – Parcaj” în beneficiul SRL ”Biancomlil” a mijloacelor financiare prevăzute, fapt confirmat prin ordinul de plată din 11.03.2015.

Susține că, în urma încasării mijloacelor financiare din contul debitorului SRL ”Cons – Parcaj”, de către asociatul SRL ”Biancomlil”, *****, a fost înaintată cerere în adresa executorului judecătoresc Bănărescu Anatol prin care s-a solicitat transferarea sumei încasate din contul SRL ”Cons – Parcaj”, pe contul bancar ce îl deţine asociatul SRL ”Biancomlil”.

Alegaţiile lichidatorului, precum că banii persoanei juridice SRL ”Biancomlil” au fost încasaţi de către persoana fizică ***** fară niciun temei juridic, sunt nefondate categoric din următoarele considerente: ***** nu este pur şi simplu o persoană fizică căreia i-au fost transferate mijloacele financiare ale companiei, dar în conformitate cu datele din Registrului de Stat al persoanelor juridice, ultimul are statut de asociat al SRL ”Biancomlil”.

În conformitate cu Contractul de împrumut din 01.01.2011, asociatul ***** a devenit creditor faţa de SRL ”Biancomlil”, investind în companie, în calitate de împrumut fără dobândă, mijloacele financiare în suma de 300 000 lei, în vederea majorării cuantumului mijloacelor circulante.

Către perioada executării documentului executoriu nr. 2e-54/14, emis de Judecătoria Centru la 28.02.2014, datoria faţa de asociaţii companiei SRL ”Biancomlil” a constituit suma de 209 822,62 lei.

Mai indică că, la 02 martie 2015, pe numele asociatului SRL ”Biancomlil”, ***** de către administratoarea companiei *****, a fost eliberată procura privind reprezentarea intereselor companiei menţionate supra la procesele de executare, inclusiv pentru primirea banilor de la executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu, în vederea achitării datoriei SRL ”Biancomlil” faţa de creditorul ***** în baza contractului de împrumut menţionat supra.

Susține că, faptul existenţei datoriei SRL ”Biancomlil” faţă de creditor, în suma de 209 822,62 lei, este imperativ confirmată şi prin bilanţul cifrei de afaceri, raportat regulat la organele fiscale.

Reclamantul nu a prezentat instanţei de insolvabilitate careva acte irevocabile care ar stabili vina membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL ”Biancomlil” în crearea stării de insolvabilitate al SRL ”Biancomlil”, inclusiv al pârâţilor asociatului ***** şi a administratorului SRL ”Biancomlil”, *****.

La caz, nu a fost stabilită legătura de cauzalitate între acţiunile asociatului ***** şi a administratorului SRL ”Biancomlil”, ***** şi starea de insolvabilitate a debitorului, adică că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor acestuia.

Afirmă că, nu sunt întrunite condiţiile survenirii răspunderii delictuale cum sunt: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părţi a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăţia - sub forma intenţiei sau culpei.

Solicită respingerea ca neîntemeiată acţiunea lichidatorului Cerga Mihail privind tragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Biancomlil” în mod solidar din contul asociatului ***** şi a administratorului SRL ”Biancomlil”, *****.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâților ***** și *****, avocatul Istrati Adrian a solicitat respingerea cererii pe motivele de fapt și de drept expuse în referință.

În ședință de judecată reprezentntul reclamantului SRL ”Biancomlil”, lichidatorul Cergă Mihail nu s-au prezentat, deși a fost legal citat.

În temeiul art. 206 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind explicațiile reprezentantului pârâților, studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea lichidatorului SRL ”Biancomlil” în procedura falimentului simplificat, Cergă Mihail privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****, este neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instața care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficinete și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În speță, instanța a constatat că, prin hotărârea Judecătoria Chișinău sediul Central, din 09.04.2023, s-a constatat insolvabilitatea şi s-a dispus inițierea procedurii simplificate

a falimentului și dizolvarea SRL ”Biancomlil”, fiind desemnat în calitate de lichidator Cergă Mihail (f.d. 5).

La 11.04.2022, lichidatorul SRL ”Biancomlil”, Cergă Mihail a înaintat cerere de chemare în judecată privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Biancomlil”, în persoana persoana pârâților ***** și *****.

Din analiza cererii lichidatorului, instanța de insolvabilitate desprinde că drept temei de drept al pretențiilor sale, lichidatorul a invocat prevederile art. 248 alin. (1) lit. a) și h) din Legea insolvabilității.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Măsura prevăzută la alin.(1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, la judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilităţii, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilităţii, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, fondatorul (asociatul), deși nu este expres menționat la art. 247, va purta răspundere subsidiară solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Deși lichidatorul nu a probat prin Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, ținut de către Departamentul înregistrare şi licențiere a unităților de drept a Agenției Servicii Publice, cine sunt asociații și administratorul SRL ”Biancomlil”, din hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitae față de debitor, rezultă că la acel moment în calitate de administrator statutar al SRL ”Biancomlil” era *****, iar calitatea de asociați nu a fost probată.

Procesul de insolvabilitate față de SRL ”Biancomlil” a fost inițiat prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Central din 09.04.2019 (f.d.5).

Astfel, deținerea de către ***** a calității de administrator statutar în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului, se asimilează persoanelor pasibile atragerii la răspundere subsidiară.

Deoarece cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

După cum rezultă din cerere, lichidatorul invocă două temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului: lit. a) și h) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, adică folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

În același timp, deși indică lit. h) al art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, descrie de fapt un alt temei – *comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului,* temei care nici nu este prevăzut la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Or, lit. i) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității prevede expres - *comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.*

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea.

Din această prevedere legală rezultă că tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca administratorul insolvabilităţii/lichidatorului să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate acţiunile pârâților ***** și ***** care ar fi dus la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acţiuni anume lor.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

La fel, instanţa ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvabilitatea debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

În asemenea condiţii, după cum rezultă din practica constantă a Curții Supreme de Justiție, urmează de înțeles că termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale, nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolvabilitate, iar termenul de 2 ani reglementat de aceeași normă este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acţiunile enumerate la alin. (1) al art. 248 anterior intentării procesului de insolvabilitate.

Astfel, în vederea tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nominalizați la art. 247 din Legea insolvabilității, acțiunile culpabile prevăzute în alin. (1) art. 248 din aceeași lege, trebuie să fi fost comise de către aceștia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului.

O altă interpretare decât cea invocată supra nu poate fi acceptată, deoarece termenul de 2 ani este aplicabil în privința persoanelor cărora le poate fi incriminată starea de insolvabilitate a debitorului exclusiv referitor la perioada anterioară insolvabilității în care s-au produs acţiunile ce au condiționat-o.

Prin urmare, termenul de 2 ani se extinde faţă de acţiunile prevăzute la art. 248 alin. (1) literele a) - i) din Lege în privința persoanelor cărora le pot fi incriminate aceste acţiuni, calculat la situația anterioară insolvabilităţii.

La caz, procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Biancomlil” a fost intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 09.04.2019 și, respectiv, acțiunile culpabile ale lui ***** și ***** care antrenează răspunderea subsidiară urmau a fi comise în perioada anterioară intentării insolvabilității de 2 ani, adică începând cu 09.04.2017 și până la 08.04.2019.

Respectiv, în cauza dedusă judecăţii, angajarea răspunderii subsidiare a pârâtului, de principiu, poate fi examinată doar în privinţa faptelor ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului, pretins comise în perioada 09.04.2017 și până la 08.04.2019. Or, faptele pretins a fi comise până la 09.04.2017 nu se încadrează în cele 24 de luni anterioare intentării insolvabilităţii şi nu constituie temei pentru aplicarea răspunderii subsidiare.

În acest sens, instanța constată că lichidatorul nu a efectuat delimitarea temporală şi nu a identificat acţiunile concrete ale pârâților, care fiind comise începând cu 09.04.2017, ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Totodată, nu au fost prezentate dovezi care să justifice cererea lichidatorului şi acţiunile culpabile ale pârâtului.

Instanța remarcă că, cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, pentru a stabili vina şi tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, iar fapta să fie săvârşită cu vinovăţie. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Deci, instanța de judecată remarca că, cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii patrimoniale subsidiare a membrilor organelor de conducere, precum și a altor persoane, care prin activitatea lor au cauzat insolvabilitatea debitorului, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se

sprijină cererea, cum ar fi raportul administratorului insolvabilităţii sau al lichidatorului, registrele contabile ale debitorului, alte înscrisuri, etc.

În cazul în care cererea privind antrenarea răspunderii subsidiare este introdusă de administratorul insolvabilităţii sau lichidator, cât și în cazul în care cererea este introdusă la iniţiativa comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, aceasta este fundamentată, de regulă, pe datele și informaţiile furnizate prin raportul administratorului insolvabilităţii, prevăzut la art. 114 din Legea insolvabilităţii, cu indicarea faptelor ilicite pentru care ar putea fi angajată răspunderea personală patrimonială a persoanelor menţionate la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

Conform art.114 alin. (1) Legea insolvabilităţii, administratorul insolvabilităţii va întocmi şi va supune adunării creditorilor, în termenul stabilit de instanţa de insolvabilitate, care nu poate depăşi 100 de zile de la data deschiderii procedurii, un raport asupra stării economice şi a cauzelor care au condus la insolvabilitatea debitorului, menționând persoanele cărora le-ar fi imputabilă această situaţie.

Recurgerea la datele cuprinse în raportul administratorului insolvabilităţii se dovedește a fi utilă și datorită faptului că acesta cuprinde o analiză complexă a situaţiei economice a debitorului din ultimii 3 ani anteriori declanșării procesului de insolvabilitate, cauzele și împrejurările care au adus debitorul în această situaţie, precum și după caz, persoanele care, prin faptele lor, se fac culpabile de insolvabilitate.

Raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la insolvabilitatea debitorului, dar și analiza circumstanţelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat.

Totodată, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului prin raportare la toate faptele enumerate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

Raportând normele legale citate supra la circumstanţele speţei deduse judecăţii, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, cererea de atragere la răspundere subsidiară înaintată de către lichidatorul SRL ”Biancomlil” în procedura simplificată a falimentului, Cergă Mihail este neîntemeiată, or, pentru a fi atrasă o persoană la răspundere subsidiară, aceasta urmează să fie identificată şi să-i fie stabilită vina prin cauzarea stării de insolvabilitate.

Mai mult ca atât, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, astfel, calificarea acestei forme de răspundere are caracter delictual în toate situaţiile.

Prin urmare, pentru aplicarea acestei opţiuni legale, urmează să fie identificate concret acţiunile membrilor organelor de conducere, dintre cele enumerate la art. 248 alin. (1) şi analizate prin prisma condiţiilor obligatorii descrise. Corespunzător, urmează a fi oglindită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume

acţiunilor acestora şi nu altor circumstanţe, precum şi vinovăţia membrilor organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară doar prejudiciul care este consecinţa directă a faptei licite.

Sub acest aspect cererea de tragere la răspunderea subsidiară a organului de conducere a debitorului este nefondată, or, nu a fost demonstrată pentru fiecare acțiune existența componenţei delictului civil și prejudiciul cauzat întreprinderii/masei debitoare ca consecinţa directă a abaterilor săvârșite de către administratorul statutar – ***** și asociatului *****.

În același timp, nu au fost prezentate rapoartele de activitate ale administratorului provizoriu/lichidator, pentru a putea analiza dacă acesta a stabilit cauzele şi împrejurările care au condus la insolvabilitate, persoanele cărora le-ar putea fi imputate şi premisele angajării răspunderii acestora în condiţiile legii la răspundere subsidiară.

Folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal – lit. a).

Astfel, instanța constată că, deși a menționat acest temei de drept, lichidatorul nu l-a descris și nici nu a motivat care acțiuni au constituit ducerea în mod vădit la incapacitate de plată prin folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal.

Prin urmare, nu este clar care anume bunuri sau credite ale debitorului și de către cine au fost folosite în interes personal.

Mai mult, afirmația cum că asociatul ***** a depus la executorul judecătoresc o cerere prin care a solicitat transferarea mijloacelor bănești în sumă totală de 204 271,41 lei din contul debitorului SRL ”Biancomlil” la contul său personal, fapt ce a dus la concluzia folosirii bunurilor sau a creditelor debitorului în interes personal, instanța o apreciază critic, deoarece nu e descrisă legătura de cauzalitate între acțiune și temeiul invocat, or, la materialele cauzei este anexat contractul de împrumut fără dobândă din data de 01.01.2011, încheiat între ***** și debitorul SRL ”Biancomlil” (f.d.43).

Deci, prin acest contract este cert demonstrat că ***** a împrumutat la 01.01.20211 SRL ”Biancomlil” suma de 300 000 lei, iar la situația din 31.12.2014, acest împrumut nu era restituit integral, restanța constituind 209 822,62 lei, fapt expres reflecatt și în evidențacontabilă a debitorului (f.d. 41).

La fel, la 02.03.205, administratorul SRL ”Biancomlil”, ***** a împuternicit pe ***** să reprezinte interesele companiei în cadrul procedurilor de executare în sensul primirii banilor de la executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie în vederea achitării datoriei SRL ”Biancomlil” față de creditorul ***** (f.d. 42).

Rspectiv, recepționarea resurselor financiare de la executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, care au fost încasați în temeiul unui titlu executoriu de la SRL ”Cons-Parcaj” și destinate SRL ”Biancomlil” și care au fost redirecționate către persoana fizică *****, au avut la bază restituirea împrumutului contractat de debitor de la cel din urmă și nicicum nu poate fi reținută ca folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, așa cum insistă lichidatorul.

Referitor la *comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului* imputate de lichidator administratorului statutar ***** prin lipsa întreprinderii acțiunilor de recuperare a banilor din contul fondatorului, instanța le consideră neîntemeiate.

Or, acele acțiuni de încasare a resurselor bănești de la executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie de către *****, au fost autorizate de însăși ***** prin perfectarea procurii în acest sens, în scopul restituirii împrumutului contractat de SRL ”Biancomlil” în 2011.

Mai mult ca atât, instanța de insolvabilitate reține că la caz nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar dovedi că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă anume administratorului statutar SRL ”Biancomlil” – *****.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Biancomlil” în persoana administratorului ***** și asociatului ***** înaintată de către lichidator este neîntemeiată, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a respinge cererea.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Totodată, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului, iar potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la taxa de stat nr. 1216 din 03.12.1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil, taxa de stat reprezintă 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

Prin urmare instanța consideră necesar de a încasa din contul SRL ”Biancomlil” în procedura falimentului în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 7 283,77 lei.

În conformitate cu art. 248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea lichidatorului SRL ”Biancomlil” în procedura falimentului simplificat, Cergă Mihail privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților ***** și *****, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la SRL ”Biancomlil” în procedura falimentului simplificat în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7 283,77 (șapte mii două sute optzeci și trei,77) lei.

Hotărârea este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie